

in Reverendi, & doctissimi, amplissimi (Eccliarum
Fisiam antistes. in grande ^{pietissimi, grandissimi})

Fides nostra commisit viri reverendus & clarissimus Aca-
demia Lugdunensis professor celeberrimus, & Fridericus Span-
hemius Apographum epistolae DD. Fratrum Helvetiorum
in scripta Antiquibus Eccliarum Belgicarum & Aca-
demiarum inibi professoribus; rogans, per dilectum collegam
nosrum, id ipsum VV. Reverentibus communicari. Non potui-
mus facere, quia Apographum illud una cum Excerpto
epistolae D. Spanhemii ad VV. RR. mitteremus. Certe
est, neminem Reformatam Religionem additum in hac pro-
vincia esse, qui non afficiatur diuturna & gravissima af-
flictione, qua Ecclesia Palatina praeter ceteras premuntur.
Quod exemplum divina severitatis aperire oculos omnium
potest, ut praeconium ac professionem veritatis majori cum
zelo, reverentia, timore ac tremore habeant, quam
vulgo fieri consuevit. Nos enim immunes a culpa
sumus, qui, forte ut miseris solatium & suffragium su-
perfit, ut fami ambustus torris, ut rancens post vin-
diciam, ut decra post oblivitatem, servamur supersti-
tes, ne poena nostra sit, ut Sodomae. Atqui nos jam
dulce patris ostentata nomen detestatur, & perulam
castigationis jam a manu nostra abiisse, jamque nos
tantum non regnare putamus. Utinam vero, quod
Apostolus Corinthiis dicit, regnaremus! Sed dum
Fratres nostri in Germania, ubi de pace agitur, vix
audent caput attollere, dum non datur illis ut aqua
libertate dignis cum partibus loqui, dum florentis-
sima olim Ecclesia Palatina, cuius ubera suxit Belgica, E-
prostrata obliteratur, in fratribus obsidemur, in festa-
mur, opprimimur. Quomodo illi possunt nos velle
pace frui, qui fratres nostros persequuntur? Et idcirco
volunt nos quiescere, ut securius umbra nostra la-
miant! Quam parva sint vires, quam fit olisa
manus populi Dei, ex eo apparet, quod tam aride pa-
cis laciniam arripimus, atque ita parum animi superest,
ut pro integro corpore Ecclesia velimus quantum licet
& quantum ducit, laborare: qui ex alia parte videmus,

RRR

pagina

sol. 645.

cujus luce illu-
brati sunt tam-
quam ejus
necesse labore
et tranquillatio-
nem ejus anxi-
averunt, ejus
Academia de mina-
um veritatis per
Germaniam fuit,
quod terribile
oliva hostibus veri-
tatis ita mune tum
ex terminis tum
domesticis, itaque
nunc jucundius
pectusculum sui
in cineribus
sacris praebeant,
dum, inquam,
illa

epistolae
De
um col
ad
erò offi
maiora
teratilis
minum
ea, ut
epistolae;
exaudi;
aget.

quod
oliva
us. Uli-
tut. in
elo efed
fidelitatio
192. latio

ut
blum. lere
nota. us
finit. co
um. Veri
get. non
maior
officiu
unat,
glor
luna-

na
mi
mi
am
diab
laco
madu
pho
ello.
iam
ag
ficionu
glas

car
m
fing

tholom

RRR
primam
fol. 63

♀ Adamen & ^{manus} potentia Dei in adversarios elata &
nostra manus elipio facit nobis spem, & hoc illud
tempus esse, quo Deus populum suum iudicabit,
& super seris
suis penitudine
afficietur.

Taliunde

A & sanctum

Fiducia in solo Deo
collocata, depositos
expedita impulsus
throni Nequie
& caltorum ejus;

quanta sit adversariorum ad socios suos furtive non con-
gratio. ♀ Verendum est, si nobis consultum velimus, in
gloriosis fratribus, ut pax nostra ~~non~~ satis sit benedi-
one huiusmodi erga vicinos sit argumentum deficientis ci-
vilitatis, si in quo vinculo pax nostra contineri non possit.
At enim vero Deus potest laboranti illi Ecclesiae auxi-
lium excitare: quod et sine dubio faciet (habere enim in manu gladium, quo tyrannos humiliter
veruntamen cum nostro pudore et forte dolore, per nostrum languorem, neglecta juvandi opportu-
nitate, Deum ad alia remedia veritatem. Jam
dudum non apparuit Vir, qui Ecclesiam iustitiam
impendat: Deusque ut expletus suos moveat, horat
et gladium vindictae assumat, adigetur. Alia
est natura sanitatis; quae est robusta, ut non
dura, ut in feris; cuius scintilla sunt scintilla ipsius
flamma Dei: quam aqua multa non exstinguit, et
fluvii non inundant. Hinc nostra
summa, infimum, quum tangit cura regni
hinc cogitationibus vocare, indubium est. Pro-
cerum huius provinciae voluntatem in communem
causam inclinatissimam esse, compertum est multis
documentis. Quorum confisus (qua in hanc par-
tinentia ipsi non ambigimus) uti miseris, aut,
praescribere nostram non est: ita vota, precibus
et cohortationes fraternas Ecclesiae Christi & cau-
sa Dei subtrahere non possumus; cum primis la-
debili aliorum exemplo admoniti. Idcirco de-
crevimus ex nostro collegio ad Praepotentes
Fuisse Ordines, dominos nostros clementissimos,
delegare, qui debita cum reverentia supplicia
vota Ecclesiarum ipsis exponant. Qua in re
VV. RR. studia communi cause proculdubio
non deerunt. Interim Deum rogamus, ut
Ecclesia sua afflictissime tandem misereatur, eam
liberare, liberataque per gratiam Spiritus sui
adesse dignetur, ut rectas orbitas in via su-

Stia huiusmodi iustitiam et pacem sibi occurrere,
regnum Dei florere & Satanam sub pedibus nostris
premerendum videamus. E curia Academica
2. Junij 1647. H. Verel p. t. Rector

V. R.

observantissimi

Professores Academiae
Superiorum, quae est
Franklin.

Ex eorum nomine
Mandato Senatibus

~~Academiae~~ Verel Academiae

p. t. Rector.

H. Conventus Senatus

#

IOHANNIS COCCII Epistola, nomine
Senatus Academici inscripta.

Reverendis, & Doctissimis, Pissimis,
~~Academiae~~ Ecclesiarum

Praesentem vigilantissimis
in Synodo Leovirdensi

Congregatis, dominis ac fratribus
in Christo ob
observandis.

& Pastoribus & Senioribus

R.R.R.
prima
fol. 62

Epistola ad Simeonem
de deo.